«Όσον υπερέχεις κατά τον πλούτον, τόσον υστερείς κατά την αγάπην» (Μέγας Βασίλειος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 29 Απριλίου, 2009

Ένα "άλλο" μήνυμα σε καιρούς οικονομικής κρίσης.

Η ικανοποίησις των αναγκών των πτωχών καταναλώνει τον πλούτον, όταν δηλ. ο καθένας μεν δέχεται ολίγα δια την ικανοποίησιν των αναγκών του, όλοι δε μαζί μοιράζωνται τα υπάρχοντα που εξοδεύονται δι' όλους. Ώστε **αυτός που αγαπά τον πλησίον ωσάν τον εαυτόν του δεν κατέχει τίποτε περισσότερον από τον πλησίον**. Αλλ' όμως φαίνεσαι να έχης πολλά κτήματα. Από πού αυτά; Από που αλλού παρά από του ότι **είναι φανερόν ότι επροτιμούσες την ιδικήν σου απόλαυσιν από την παρηγορίαν τών πολλών**. **Όσον, λοιπόν, υπερέχεις κατά τον πλούτον, τόσον υστερείς κατά την αγάπην. Διότι προ πολλού θα είχες σκεφθή να απομακρύνης τα χρήματα, εάν είχες αγαπήσει τον πλησίον**. **Τώρα δε τα χρήματα είναι συνδεδεμένα μαζί σου περισσότερον από τα μέλη τού σώματος, και ο χωρισμός από αυτά σε λυπεί, σαν τον ακρωτηριασμόν τών χρησιμωτέρων μελών**.

Διότι εάν είχες ενδύσει τον γυμνόν, εάν είχες δώσει τον άρτον σου εις αυτόν που πεινά, εάν η πόρτα σου είχεν ανοιγή εις κάθε ξένον, εάν είχες γίνει πατέρας τών ορφανών, εάν συνέπασχες με κάθε αδύνατον, δια ποία τώρα χρήματα θα εδοκίμαζες λύπην; Πού δε θα εδυσκολευόσουν νά διάθεσης τα υπόλοιπα, εάν από πολλού είχες σκεφθή να τα μοιράζης εις τους ενδεείς; Έπειτα, εις μεν τας πανηγύρεις κανένας δεν λυπείται να πωλή τα υπάρχοντά του και να αποκτά αντ' αυτών αυτά που χρειάζεται. Αλλά με όσον μικροτέραν τιμήν αγοράζει τα πολυτίμητα πράγματα, τόσον περισσότερον χαίρει, διότι η συναλλαγή του υπήρξε λαμπρά. Εσύ δε λυπείσαι με το να δίδης χρυσίον και αργύριον και κτήματα, δηλαδή με το να προσφέρης λίθους και χώμα, δια να αποκτήσης την αιώνιον ζωήν;

Αλλά τί τον χρειάζεσαι τον πλούτον; Θα ενδυθής με ένδυμα; Δύο πήχεις σου αρκούν, λοιπόν, δια τον χιτωνίσκον και η ένδυσις ενός ιματίου θα καλύψη ολόκληρον την ανάγκην των ενδυμάτων. Μήπως θα εξοδεύσης τον πλούτον εις την διατροφήν; Ένας άρτος είναι αρκετός δια να γεμίσης την κοιλίαν σου. Διατί, λοιπόν, λυπείσαι; Σαν τί να στερήσαι; Την δόξαν τού πλούτου; Αλλ' εάν δεν αναζητήσης την επίγειον δόξαν, θα εύρης την πραγματικήν, εκείνην και λαμπράν, που σε προάγει εις την βασιλείαν τών ουρανών. Αλλά το να έχεις απλώς τον πλούτον είναι πράγμα αγαπητόν, έστω και αν δεν προκύπτει κανένα όφελος απ' αυτόν. Ότι, λοιπόν, είναι ανόητος η

φροντίδα δια άχρηστα πράγματα, είναι εις όλους γνωστόν. Ίσως σου φανή παράδοξον αυτό που σκοπεύω να είπω, πλην όμως είναι από όλα το πιο αληθινόν. **Όταν ο πλούτος σκορπίζεται, κατά τον τρόπον που ο Κύριος παραγγέλλει, είναι φυσικόν να παραμένη, όταν όμως φυλάσσεται είναι φυσικόν να αποξενώνεται**. **Εάν του φυλάσσης, δεν θα τον έχης, εάν του σκορπίσης, δεν θα του χάσης**. Διότι «εσκόρπισεν ελευθέρως και εμοίρασεν εις τους πτωχούς΄ η δικαιοσύνη του παραμένει αιωνίως».

(Μετάφρ. Βασίλειος Ψευτογκάς - Πηγή: «ΕΥΘΥΝΗ», Απρ. 2009)